

gen ikke i dag kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Jytte Wittrock (S):

Forbrugernes stigende bevidsthed om varenes kvalitet, produktionsforhold, menneskerettigheder, bæredygtighed, miljøbeskyttelse, ressourceforbrug og global forurening m.v. stiller større og større krav til kvaliteten i forbrugerpolitikken, i forbrugerinformation, og det kræver det yderste af systemet.

Alle de ønsker og krav er vi i Socialdemokratiet lige så optaget af at sikre forbrugerne adgang til, som Enhedslisten er, og derfor skal forbrugerpolitikken naturligvis styrkes. Vi er fuldstændig enige heri.

Men jeg vil gerne udtrykke tilfredshed med, som erhvervsministeren også lige nævnte det, at en del af de 20 mio. kr., der er sat af her i år til at styrke forbrugerpolitikken, er blevet udmøntet i dag, nemlig de 7,4 mio. kr. Det ser vi i Socialdemokratiet som et udtryk for den positive interesse, der er for området.

Vi vil også gerne knytte os op på de to lovforslag, som blev stoppet af forskellige årsager her i foråret, og som nu vil blive genfremsat til oktober. Vi vil gerne have, at der bliver tid til at drøfte forbrugerpolitikken i den tid, som er nødvendig.

Vi har noteret os Enhedslistens synspunkter og er enige langt hen ad vejen i intentionerne. Vi tror dog stadig væk, at vi skal tage konstruktionen med et Center for Forbrugerinformation som det udgangspunkt, vi skal have for den nødvendige debat til efteråret.

Vi vil give tilsagn om at deltage konstruktivt i det udvalgsarbejde, der skal til, men må p.t., altså i dag, afvise forslaget, fordi vi mener, at der hverken er tid nok nu, eller at det er på baggrund af Enhedslistens forslag, at vi skal tage debatten op.

Vi synes, vi skal tage debatten i næste samling med udgangspunkt i de lovforslag, som bliver genfremsat.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige, at vi jo havde en diskussion om det samme emne, som det også har været nævnt her tidligere, på baggrund af de forslag, som den tidligere erhvervsminister, hr. Jan Trøjborg, fremsatte.

Venstres holdning blev ved den lejlighed klart tilkendegivet. Vi ønsker ikke en blanding af forbrugerinformation og forbrugerpolitik i én

stor pærevælling. Det mener vi er forkert. Jeg tror oven i købet, jeg brugte udtrykket, at det mindede om det system, man havde på informationssiden i gamle dageovre østpå i TASS, nyhedsbureauet TASS. Det var statslig information, som man husker det, og den form ønsker vi ikke gentaget for forbrugerne i Danmark.

Derfor er jeg glad for, at den nye erhvervsminister, fru Pia Gjellerup, for et øjeblik siden sagde, at hun ville korrigere nogle af disse forslag med henblik på en genfremsættelse til efteråret. Det ser vi naturligvis frem til, og vi møder op til de forhandlinger, vi bliver inviteret til, og går naturligvis ind i disse drøftelser med henblik på at opnå et konstruktivt resultat.

Jeg vil sige om det konkrete forslag, som Enhedslisten her har lagt på bordet, at når man læser forslaget, kan man umiddelbart under pkt. 1 glæde sig og sige, at det jo er i smuk samklang med de målsætninger, som jeg gav udtryk for for et øjeblik siden, at man altså ikke skal have Forbrugerrådet til at styre Statens Husholdningsråd eller Statens Forbrugerinformation. Man skal ikke blande de to ting sammen. Sådan kunne man opfatte det, når man læser forsiden af beslutningsforslag nr. B 34.

Men lykken varer jo sjældent ret længe. Når man blader om i bemærkningerne, vil man på side 4, 1. spalte, kunne se, at sådan forholder det sig faktisk ikke. Der står, og jeg citerer:

»Det foreslås endelig, at den omlagte institution, Statens Forbrugerinformation, ledes af en bestyrelse byggende på det nuværende Forbrugerråd, og at der til institutionen knyttes et bredt sammensat forbrugerrepræsentantskab, som inddrages i institutionens drift og udvikling efter samme model, som kendes fra sektorforskningsinstitutioner.«

Men det, der er det afgørende, er altså, at den nye institution skal ledes af en bestyrelse med repræsentanter fra det nuværende Forbrugerråd. Så har man desværre den blanding, som jeg er bange for, og som jeg synes er forkert, og som jeg synes hører fortiden og østlandenes situation til. Det bryder jeg mig ikke om.

Jeg synes ellers, der var nogle smukke intentioner i pkt. 1, f.eks. dette med det decentrale osv. Der var nogle gode intentioner, men hvis det er på de betingelser, så må vi desværre tage afstand.

Det er klart, at vi heller ikke kan acceptere de fire andre punkter. Jeg har tidligere beskæftiget mig med forbrugerombudsmandsinstitutionen. Vi er bange for, at det bliver en stat i staten, at